

Bolesław Bielawski

VIII Sympozjum Ochrony Drewna w Rogowie

Ochrona Zabytków 28/1 (108), 73

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stało całkowicie znielowane bez uczynienia jego reliktyw.

Ratusz późnogotycki we Frankfurcie nad Odrą, częściowo zniszczony w czasie ostatniej wojny, przeznaczony został na muzeum sztuki współczesnej, a w dawnym, zamurowanym jeszcze na początku XVII wieku podcieniu (tzw. Gerichtslaube) urządzono kameralną salę koncertową. Prace adaptacyjne zostały ukończone i na realizację czeka konserwacja wystroju zewnętrznego budynku (m.in. problem rekonstrukcji wieżyczki w szczycie północnym).

Obserwując prowadzone obecnie prace

konserwatorskie w NRD należy z uznaniem podkreślić wielki rozmach, z jakim przystąpiono do prac mających na celu prawidłowe wykorzystanie opuszczonych budowli zabytkowych. Poważną trudnością, występującą nie tylko w NRD, jest brak fachowych kadr i wyspecjalizowanych przedsiębiorstw. Dla niektórych zadań organizowane są wydzielone grupy robocze, jak np. tzw. Schlossbauhütte w Schwerinie. Przy tych trudnościach dziwi niekiedy podejmowanie wiernych rekonstrukcji zniszczonych części budowli, nieraz nieco sprzeczne z duchem Karty Weneckiej.

Oceniając wyniki konferencji, która wiele wniosła dla ogólnego rozpoznania problematyki adaptacji użytkowej budowli zabytkowych, należy podkreślić niezwykle sprawną organizację i doskonale wyposażenie techniczne (m.in. przenośne urządzenia do tłumaczenia symultanicznego) oraz wielką gościnność i serdeczność zarówno ze strony przedstawicieli tamtejszych władz konserwatorskich, jak i terenowych organów administracji.

Wojciech Kalinowski

VIII SYMPOZJUM OCHRONY DREWNA W ROGOWIE

W dniach 24 i 25 września 1974 r. odbyło się w Rogowie koło Kuluszek, w sali konferencyjnej Zarządu Lasów Doświadczalnych Akademii Rolniczej, VIII Sympozjum Ochrony Drewna. Zorganizował je Komitet Technologii Drewna PAN i Instytut Ochrony Lasu i Drewna Akademii Rolniczej w Warszawie. Na sympozjum wygłoszono i przedyskutowano dziewiętnaście referatów zagranicznych i polskich. Autorzy zagraniczni prezentowali następujące tematy: H. Kirk (Institut für Forstwissenschaften, Eberswalde, NRD) — *Niektóre aspekty biologicznych badań i oceny środków ochrony drewna*, W. Liese (University at Hamburg, RFN) — *Nowe normy DIN w zakresie badania środków ochrony drewna*, J. A. Pietrenko (Institut Lesa i Drewnosy Akademii Nauk, Krasnojarsk, ZSRR) — *Mikroflora drewna impregnowanego w badaniach poligonowych*, V. Paserin (Statný

Drevárský Výskumný Ústav, Bratislava, CSSR) — *Nieniszcząca metoda oceny w warunkach polowych wytrzymałości impregnowanego drewna*, V. Necesaný (Statný Drevárský Výskumný Ústav, Bratislava, CSSR) — *Mechanizm wstępnej fazy rozkładu enzymatycznego ultrastruktury drewna przez grzyby*.

Z polskich referatów należy odnotować: J. Ważny (Akademia Rolnicza, Warszawa) — *Analiza porównawcza standardowych metod badania wartości grzybobójczej środków ochrony drewna stosowanych w krajach RWPG w stosunku do Basidiomycetes*, M. Czajnik (A. R., Warszawa) — *Metody badań stanu zachowania drewnianych obiektów zabytkowych na przykładzie dworu w Żyrzynie*, W. Kurpik (A. R., Warszawa i Muzeum Budownictwa Ludowego, Sanok) — *Wpływ podwyższonych temperatur na grzyby *Coniophora cerebella* i *Lenzites sepiaria**, J. Do-

minik, S. Kinelski, (A. R., Warszawa) — *Wyniki doświadczeń dezynsekcji surowca opianowanego przez rytyla (*Hylocoetus dermestoides* L.)*, J. Ważny, A. Grzywacz (A. R., Warszawa) — *Wartość toksyczna fungicydów systemicznych w stosunku do grzybów rozkładu drewna brunatnego, białego i szarego*.

Zagadnienie ochrony i konserwacji drewna jest jednym z podstawowych współczesnych problemów konserwatorskich, zarówno w dziedzinie architektury, jak i w zakresie zabytków ruchomych. Instytucją szczególnie zainteresowaną badaniami i osiągnięciami w aspekcie ochrony drewna jest Ośrodek Dokumentacji Zabytków. Pełne teksty referatów z konferencji w Rogowie będą publikowane w „Zeszytach Problemowych Nauk Rolniczo-Leśnych PAN”.

Bolesław Bielawski

VII MUZEALNY PRZEGLĄD FILMÓW W KIELCACH

W dniach od 7 do 9 października 1974 r. odbył się w Kielcach VII Muzealny Przegląd Filmów p.n. *Muzealnictwo i ochrona zabytków*. Przed projekcjami wygłoszono dwa referaty: A. Oborny mówił na temat muzealnictwa w filmie oświatowym, zaś B. Paprocki o ochronie zabytków w filmie oświatowym. W trakcie dyskusji postulowano m.in. konieczność pełniejszego niż dotychczas filmowania zabiegów konserwatorskich, ściślejszą współpracę konserwatora z reżyserem oraz proponowano, aby szkolenie konserwatorskie obejmowało oprócz fotografowania także naukę posługiwania się kamerą filmową. Interesujący był wniosek dotyczący wprowadzenia w Wyższej Szkole Fil-

mowej etudy o sztuce lub konserwatorstwie jako obowiązującego egzaminu.

W trakcie przeglądu pokazano 43 filmy, w tym 12 z zagranicy. Zaprezentowano m.in. *Muzea polskie* R. Banacha (1948 r.), *Niobe* K. Muchy (1962 r.), *Stanisław Lorentz* K. Muchy (1968 r.), *Ratujemy dzieła sztuki* S. Lenartowicza, *Drewniane miasteczka* Z. Halota (1973 r.).

Z filmów zagranicznych można wyróżnić m.in. film *Ostatnia Wieczera* M. Ricottiego (1968 r.), *Nubia* R. Génota (1966 r.) i *La Violenza e la Pieta* B. Giordaniego.

Nagrody i wyróżnienia ufundowali m.in. Generalny Konserwator Zabytków,

Zarząd PKZ oraz instytucje kieleckie: Wojewódzki Konserwator, Muzeum Świętokrzyskie i Wydział Kultury Urzędu Miejskiego. Jury, któremu przewodniczył doc. dr hab. Zb. Czeczot-Gawrak, w podsumowaniu spotkania wyraziło opinię, że zaprezentowane filmy potwierdziły niezastąpione walory techniki filmowania twórczej pracy w dziedzinie muzealnictwa i ochrony zabytków.

Kielecki przegląd filmowy powinien przyczynić się do nowych, szerszych niż dotychczas inicjatyw programowych i realizacyjnych polskiej kinematografii oraz TV.

Stanisław Hiż